[illegible]yrannie

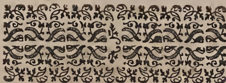
Dompl.

Eitt
Æfentyre,
er kallast
Johöñu Rauner,
Ur Þýsku útlagt og á
Lioodmæle
snúed af
Sira SNORRA BIÖRNSSYNE,
Preste ad
Húsafelle.

Selst innbunded 4 Fiskum.

Prentad ad Hrappsey, 1784.
Af G. Jónssyne.

Sied hef eg kvæden
ſem eru fegre
ſunnu norra,
ſamen vel af
Sira SNORRA,
ſa beſur ſcarpann
valgauts orra.
\- - - - - A. B.

I. Rijma.

1. Uppheims rósar lagar lind,
læt eg menge svala,
og mærdar liósa haga hind,
holldum lenge fala
2. Bráda kverne soltner sier,
siúga af rögners vine,
báder erner herians hier,
blakka flogner míner.

3. Fylle rosta liedna lóns,
lodins smida eg bölldum,
snille kosta siedna sóns,
sodna bíd eg ölldum,
4. Vane kvelldar vída sá,
versin sauma saman,
nær siónar ellda blída brá,
birger drauma gaman,
5. Ef á kvöllden myrkred má,
megnann þúnga færa,
dverga giölldeɲ hlióda há,
hlyrann drúnga særa.
6. Dimmu grande sorgar senn,
svipta þióder bögur,
svefns i lande ynded enn,
ala hliódeɲ sögur.

7. Rúms þá gnæfir rókkvad tiald,
rögners bediu dókkva,
éma hæfir auga-giald,
yta gledie klókkva.
8. Hvór ein jardar heilnæm lind,
híngad dropa veite,
óll so hiarda kyniud kind,
krapta-sopa neyte.
9. Fædist blóma hialid hreint,
hugarins bólid glanse,
glædist lióma taled treint,
túngu hiólid danse.
10. Eimsins dune saungur sá,
siór og fiöllen hryne,
heimsins une eyra á,
álfar og tróllen blyne.

11. Vilie ei færa hæda her,
hródur sæmdar mále,
naudugur færa fliótt eg fer,
fyrerdæmdar sáler.
12. Ef ei kosin Helblinds hird,
helgar rædu sunden,
brend og frosin stande stird,
stelgd og mædu bunden.
13. Þó stór-kvala ófke enn,
og þad hirtast mege,
vidrirs sala veriar senn,
vid mig firtast eige.
14. Dverga heite eg hurder á,
horfinn bræde ordum,
qváfirs sveite æske á,
eins nu blæde og fordum.

15. Fyrst Gunnladar geymslu rañs,
grugg er huled kera,
uppþornadar ædar hanns,
ætla eg skule vera.
16. Grer mier liádu fared frídt,
Fialar árum hage,
Gustur kliádu segled sídt,
Sudre bárur lage.
17. Mondull stode stiórnar blad,
stirke Regenn keipa,
Litar trode i leka=stad,
læt eg fleyed hleypa.
18. Báru=dírsins skámmvint skrid,
skiótt afdetta nemur,
Æfintyrsins upphafid,
epter þetta kemur.

19. Tilbar þetta tijma þann,
tiæer letred ſkijra,
Þar Glödvet ſiette hilmer vañ,
heimſins ſetre ad ſtijra.
20. Sagan talad ſudur af Frans,
ſo med ordum getur,
Portugalia ſie til ſanns,
Smálönd fordum hetu.
21. Þeſſu ſtijra rijke red,
ræſir uñ þad leite,
virdíng dijra og vallde med,
Wilhiálmur ad heite.
22. Sterkur, vitur, forprijs fann,
frægur landa-giæter,
i (*) Lisbon ſitur æru ann,

(*) Lisbon *ſive* Liſſibon, *rectius* Uliſſipons *vocatur*, þviad ſagt er

med allra handa mæte.
23. Einka dætur ætte tvær,
artugar roosir glansa,
fagrar sætur þooktu þær,
þaktar lioose kransar.
24. Gvilhelmina elldre er,
ellda siooar nanna,
eysu rijnar alskijr hier,
yngre het Johanna.
25. Landabooled fegre ad fregn,
sliood ei syna mætre,
Spaniæ stoole giæfu giegn,
Gvilhelminam ætte.

ad ULYSSES hafi Londen samtengt, med þvi ad giøra Brú yfir þær 42 Eyar sem þar lágu.

26. Yngra sprunded afbragds friidt,
epter var hiœ sioola,
vel sier unde hæru hliidt,
hreted svara stoola.
27. Groottusanda lyslug lofn,
liwf og giedbliid þootte,
jøfurs landa œstar Ofn,
unne friidre dootter.
28. Þar smœsveina þengill liet,
þioona i afreks stande,
þeirra eine horskur hiet,
halurenn Alexander.
29. Wiisirs doottur vidfeldinn,
var sœ kloota bender,
œstar gnootta eldenn sinn,
aptur œ moot hun sender.

30. Gamne leika morgu med,
meyuna kiætte wnga,
klæda eikar gladde gied,
gyrndar rætte drwnga.
31. Fram̃ so teygia tijmar tal,
tijder skarta æsku,
unne Meyan wngum hal,
med allre hiarta giædsku.
32. Gott eg met ꝏ gamne rof,
greint er so vidbære,
þad hun liet hann leika um̃ os,
leynd þo med þad fære.
33. Elskan hiarde i yndes þey,
af henne droo þꝏ vafa,
Oliett vard hin wnga mey:
opt mꝏ noog vid hafa.

34. Of nesviiser narrarner,
niooſnudu ſlijkt er vande,
Þad auglyſer Þengle hier,
Þioeden ſij=ſladrande.
35. Hryggur og reidur hilmer var,
heipten naſer fyllte,
og um leid ſitt ecke par,
orda=maſed ſtillte.
36. Reyneſt mœled ſoddann ſatt,
ſagde ſkijſer randa,
Þæt ſkal bœled hennar hratt,
holde og lijſe granda.
37. Vel maa jœta vijſid nier,
hver volkade beldenn hana,
Þann ſkal lœta Þrœlenn hier,
Þola i elde bana.

38. Aptur bæru ødlings svor,
ytar biarta kvende,
hrædslu sara eitrud ør,
inn i hiartad rende.
39. Trygdarbanda troodan svinn,
trw sem vera skylde,
Alexandrum ecke sinn,
opennbera vilde.
40. Nauda-standed nijste hast,
nu ad vijsi sijnu,
daudans banded sijstest fast,
sitia ad lijsi sijnu.
41. Þæ niørva jooded hlyrnirs hvel,
himpade treslum skugga,
wnga sliooded heiptugt hel,
hugsar ad efla og brugga.

42. Hræddest marar blossa bil,
budlungs svoren þwngu,
læddest þara tiarnar til,
ad tapa fiøre wngu.
43. Þaa greip hana sorgar soon,
saar med grønd um stunder,
sa hun gana sæfar-lioon,
seglum þondum under.
44. Grunnleid lallar gam̃ur unns,
so giørla hiala mætte,
af lande kalla a hestenn hlunns,
og hvad sem tala ætte.
45. Hroopar slood a briøota brands,
beidde ad ordum hlera,
enn sw þiood qvadst wt af Frans,
i kaupferdum vera.

46. Beide eg fijna þessa þiood,
þar tier sprunded hijra,
greided mijna fyr um flood,
ꝏ Fracka grundu dijra.

47. A eg margann frænda i Frans,
og foreldra lifande,
lina-biarga kvista-krans,
kuggnum hieldu ad lande.

48. Gieck so mær ꝏ goltinn hlies,
grooinn tꝏra blande,
skwsur fær ad skrolta tries,
skautin kꝏre þande.

49. Jook dinfare glamma gny,
gusade bloode hafla,
took naglþvare ad þramma þvi,
þusudu joodin skafla.

50. Voder glente vargur geims,
vana jofnum sijnum,
Þar til lendtu lundar seims,
loks i hofnum sijnum.
51. Rijnar-biarma roos af sley,
rann med swtir noogar,
sijna harma sagde ei,
so hvarf wt a skooga.
52. Lilian frijda leyndum med,
lögud dœda sanne,
Okiend vijda rœsa ried,
reisu Þicœdur svanne.
53. Meire er von um menia-lijn,
mœrdar taled bijde.
heim i Lisbon helduk mijn,
hvikars svala frijde.

54.

54. Skipar ad kalla Þengell þá,
Þijda klwtna-troodu,
Þvi hiartans allar ædar á,
ødling þ'wtnar stoodu.
55. Þegnar gripu þá i toomt,
þoottust vinar missa,
burtu nipurt flood er froomt,
filker situr hissa.
56. Olden leitar borg og bý,
brauter lands og kieldur,
foldar-reita, dijke, dij,
droosin sannst ei heldur.
57. Hilmers grune beiger bøl,
bila hroka gnootter,
ad hana mune ala i dvøl,
Alblá Loka Dotter.

58. Grimdar hœrrar reide rann,
raunar bar ſœ parta,
ydraſt ſœrra orda hann,
elſkan ſkar þœ hiarta.
59. Hiedann af blijda ſie eg ſijſt,
ſoolu lijfs œ ſvæde,
hrund er frijda horfinn vijſt,
hulenn kijfs i mæde.
60. Ef þad vinnur einhvor til,
aukning rauna-boota,
ad marar finnur bloſſa-bil
beſt ſkal launa niota.
61. Priáled hlióda minka má,
máled á efna tølum,
máled lióda endaſt á,
aled i ſvefnadølum.

II. Rijma.

1. Enn vill fliúga haukur hárs
uinm hnikars sunden,
sosem hann være si-skiódtande,
samt og jafnpad er hañs vande
2. Setst eg nidur á bragar bekkeñ
bógu ad smída,
eins og hefd'eg lag til lióda,
og lissins brúnna sódlun góda.
3. Pad er ekke, pvi er midur,
pad eg kunne,
vil eg pó bióde múga mønnum,
middenn góda tirs úr kønnum.

4. Tæma ſómer þeſſar þvi
og þulũna læra,
af þvi hellſt hũn á ad vera,
öls-teiganda gamla hiera.
5. Fiadra kvikur fuglenn hramma
fluged miſte,
ſem hilmis boled hiartad niyſte,
og hugar-kvøl ad briooſte þriyſte.
6. Saknar doottur, ſeger hann þar,
þo ſoken groofa,
ſtoor ſu være man alls efa,
eg hana mætte vel tilgefa.
7. Harmatolur hilmirs ecke
hirde eg ſegia,
betra ſyrre var ad vægia,
og verdſkuldada ſyk ad ſægia.

8. Læt eg næring noldra sier
fyrst nenner eige,
yfir harme þwngum þeiga,
af þollu lijns eg verd ad seigia.
9. A skooga og heidar skundar nu,
su skordañ fata,
sijn þo bidur Gud ad giæta,
græte vasin' ængræd sæta.
10. Mognud villa meinum veldur
menia hlackar,
eple og ber af eikum plockar,
aller trosna skoor og sockar,
11. Kvista-vidur klwta skordar
klæden rijsur,
ongva fædu adra hefur,
utann þæ sem skoogurenn gefur.

12. Kulde, sultur, swt og þreyta,
snoot ried beigia,
þar med næde þwngeñ lyia,
þo komst hun til Normandia.
13. A kotbæ einum skamt fra skoogie,
skord gulls æde,
hioon sætæk þar hofdu næde,
henne veittu mat og klæde.
14. Baudst i stadenn þeim ad þioona,
þorna selia,
þau þad qvæduſt þiggia vilia,
þad afriede hrijnga þilia.
15. Ad bwsmala giæta giørde,
gefnen hrijnga,
vøgusijd þo være ad gænga,
vel foor þad fyrer linde spænga.

16. Mædur lamba liefu i krijngum
 losne væna,
 sinn Þær rettu ad seimgrund kana,
 sauderner sooru ad elska hana.
17. Ut aa skoogenn og heim aptur
 epter henne,
 allar samann ærnar renna,
 eins og Þættust hana kenna.
18. Øllum dogum yfer Þeim situr
 ægis-funa
 eiken, Þvi hun unde ei heima,
 Ogladvært var linde seima.
19. Nockra vikna tijma tala
 took so riena,
 vid ærnar nam sier ein ad una,
 umhirdande fiærgeymsluna.

20. A einum dege wt a skoognum
enn so skede,
ad Þvi kom hun ætte ad fæda,
og joodsootten took ad mæda.
21. Fenhrijngs-banda-suna siwk,
Þa frijdust kvinna,
sveinbarn fæder kvol þo kenne,
Christur sa Þa til med henne.
22. Kraptureñ hædste klaar og hreiñ
Þad kunne gefa,
i Þeirre hættu heidurs vijse,
ad hvortveggia hiellt sijnu lijfe.
23. Sveinenn fagra sijdann reifar
soolen tvinna,
nærde miwkt med mioolk af muñe,
med Þad falde i einum runne.

24. Um̃ kvølld med hvijldum kom heim
  crnum, krankleik dulde,
enn megnade ecke fólden falda,
med fied aptur til skoogar halda.
25. Þa rodulsfagrer geislar gilltu
  græna runna,
hugdest skylde hijrust kvinna,
hugarsiwkust barned finna.
26. Sem hún kom i sama stad
  ad søgdum runne,
burt er sveinnenn horfenn henne,
hrygd og mæda brioosted speñer.
27. Ad svolum griijdar so nam þrijsta
  sorgar giwdur;
i Ovit hvort ad ødru lijdur,
allt nær sprwngenn ristill frijdur.

28. Þulur harma þess a mille
þorngrund ræder,
Oskande sier einatt dauda,
Oskær til ad giæta sauda.
29. J rædleysinu hielt so heim
til hybylanna,
aumkva hioonen losn beds-linna,
sem leynde orsøk harma sinna.
30. Ad rædum hioona rækar þadañ
raun sem pijner,
og komst so inn i klaustre einú,
kas-hladenn af sivta-meinum.
31. Hlydug þioonar helgum tijd,
i heidre situr,
alltijd metenn betur og betur,
brwduren er þar fimtaan vetur.

32. Fræed twngu sykur mitt,
i fleire stade,
vid sama skoogenn so þad skiede,
sonnabender hwsum riede.

33. Hyessings leika niootur nytur,
nefnded Ibe,
enn ad heite Antonia,
er hanns folden lioома dija.

34. Efna goodur gott a bw,
sa geymer skiooma,
þerna ein var hia þeim heima,
hun aatte og fie ad geyma.

35. Henne eitt sinn hvarf allt fied
so hvørge finnur,
leitade vijda, twenn svanne,
leinge og vel med dygda sanne.

36. Enn fyrer Þad ærnar finnur
ollu sijdur,
heim Þvi ristill helldur greidur,
hier af vard nu boondenn reidur.
37. Þad latmenska Þyker mier,
nam Þegnenn svara,
i nalægd fied mun vijst Þo vera,
verd eg sialfur leit ad giera.
38. Bwsframdande bijr sig nu
a brauter skooga,
og leitade alla vega,
ad saudunum smaasmuglega.
39. Sijnar Þo hverge seggurenñ fiñur,
saudakindur,
allann dagenn wt so skundar,
ymsar leider hlieÞaungs grundar.

40. Sólann jólners fela skal
i frædabóle,
hilur fálu kvædes kuled
kilur máled ædes duled.

III. Rijma.

1. Dls=teiganda eñ uñ stund,
ófka=blónd i rædu mynd,
eiga grandvör eyda blund,
orden vönd eg saman=bind.

2. Liedest krapta lided opt,
lysta=tæpt þó mál sie gróft,
skyllde aptur lída á lopt,
læged giæpt og raulast hóft.

3. Kraptarner og konsternar,
kosta-skiæru gedsmuner,
liæst mier, so lioda far,
leide hæru byrerner.
4. Øren stærdar giörva giörd,
geyer herda vara burd,
dörenn mærdar ör med ord,
er á ferd ad svara burd.
5. Þetta raus ef þyker vas,
þá eru fús min rænu lios,
ad vera laus vid mansongs mas
midiungs krús og vísna-glós.
6. Þar vid skiertist aadur ort,
illa reirt og nockud stirdt,
Ihe herdte ferder fort,
fær ad-steirt þa hrymed myrkt.

7.

7. Grœt-hliood nær sier geira-bor,
gloggur er nu heyrer þar,
sijnar skiæru sooma ör,
setur hier vid hlusternar.
8. Leit af hrijsi fæder fies
faled mosa lijted hyvs,
skoda fijsir liooft eg les,
lœ þar pos og mioolkur kyws.
9. Skodar strœngañ krook og krijng,
klœdin þrong eru reird ad dreng
sœ hañ hœnga um hœlsiñ hrijng,
úr hrugners song á silkestreng.
10. Gudvefs ræflum reifar af,
ritud hwsan grana-klif,
œ mosa-svæfle sveinnenn svaf,
sœ bar liwslegt hvarma-svif.

11. Eitt þar niste a enda drooſt,
wr edla ſkaſtu gulle beſt,
a var riſted letred liooſt,
ſo liliu aſtar nafned ſieſt.
12. Kiende i briooſt um̃ barned beſt,
branda-kviſtur þad aumkvaſt,
þootte liooſt og þyker veſt,
ad þole gniſtings-helid faſt.
13. Beſtur dreingur bwſs med ſaung,
barned wnga took i ſang,
burtu geingur braut er laung.
med biiſna þúngañ reiſa-ſtráng
14. Gieded ber þo gladt ei þar,
af glerun ſiar ſa randa-þoor,
um̃ ſkoogenn ſer og barned bar,
burdaſmar þvi liiaſt foor.

15. Gretteſt ſvipur, grœnar ſkap,
greitt vid dapra barnſins Op,
Onipurt med orda-ſkrap,
apa gied i mannenn hlioop.
16. Þannenn tiede, þu þijn gaud,
þeige blijd med æſku-hliood,
ef finnſt ei fied þu ſaa ſkalt naud,
ſaarlegt ſtrijd og ſaaran mood.
17. Beſt eg tel þu taper ſaal,
twngu-galed ſtytter dvøl,
dreyrugt hel og daudanns ſkaal,
drecka ſkal fyrer ſoddant bøl.
18. Þegar tied hann hafde hvad,
hladeñ mood, þvi ſaatækt kveid,
allt ſaa fied þar Oſkaddad,
i einu rioodre ſtrax m̄ leid.

19. Madurenn liwfur myfte ſkraf,
meſta løſed Chriſto hoof,
barned hiwfrar elſku af,
med ofurdæda kiærleiks prooſ.
20. O! minn ſon þijn augun væn,
eru hrein ad minne ſioon,
þeſs er von eg bid med bæn,
þitt batne mein og hrygdar=tión
21. Þvi er eg viis ad þeſſe lioos,
i þijnum haus ſem fegraſt blis,
eins lyſande og edla roos,
eru laus vid hreckia=glis.
22. Syndugs neins eg ſied hef manns,
ſo tær=hreina hvarma=baun.
myndud eins og geiſla glans,
af gimſtein med balſams daun.

23. Ä hond og foot þijn hwden hvijt,
hefur lit sem drif-hvijtt at,
enn lidamoot sem lioosust krijt,
og liooma glitad silke-fat.
24. Epter framed elsku-skrum,
eyder-skiooma rann ą sveim,
graate kramed fliooтт med sum,
flytur sooma barned heim.
25. Sinne frw hann seger frą,
sijnum nya funde þo,
syner nu og selur þą,
seliu-hrijngs vard umm og ó.
26. Sied nær sveinenn hefur hun,
og honum þioonad epter von,
elskugrein um yndes-twn,
al-groona fær boondans kon,

27. Hrijnga-bor gaf svana svar,
svannen tier noog rædugur.
Jooded forvar vænst er var,
vel þad fer sie ockar bur.
28. Sæker prest er lipurt las,
letrad Christi skijrnar vess,
Jooded best i blessan vats,
badad vijst hiet Johannes.
29. Epter ristu Ibe liest,
æru dyrsta nafned siæst,
edla nisti barnsins best,
bræitt so lyste hugar æst.
30. So uppoolu wngann hal,
esne til sem hofdu vel,
M:en toolf med virta val,
vermer ilyr kiæra þel.

31. Proska hvar sa þegnenn snar,
þecka skiæra fasið ber,
æruklær og dtull var,
ollum kiær sem nærre er.
32. Allt hvad vinna ætte hann,
æran kenner stæla-runn,
elska svinnann afreksmann,
Ide og brennu-lagar gunn.
33. Kiempa ein æ koolgu-svan,
kom vid froon er hiet Samson,
vijking reyna vaskur man,
vijsers þioon af Lissabon.
34. Liooned geims æ olldum unns,
eyrum froons læ nærre twns,
skierder seims nu skundar runs,
skoda loons vill sækenn hwns.

35. Koin ad hrønn, miøg kurteyfenn,
klæda-runn sa skipherrann,
undran sønn og alvaxenn,
um elskubruñ a Samson rañ.
36. Stijrer hrøndubs stie a grund,
stoorundrande frijdleiks mynd,
hitter boonda og hrijnga hrund,
heilsan vandar þeim af hind.
37. Um þann væna unga son,
er hañs boon a marga grein,
þanka rænan, þess er von,
þagnar hioona elsku hrein.
38. Voru þaug i þessu deig,
þrauta-bag og ervid noog,
þvi elsku-taug var æred seig,
og astar-tag i þanka-skoog.

39. Lietu um̃ ſijder knaſt ged,
Þá loſade Samſ. hyggian góð,
að unna frijdum æru med,
eins og Þad hanns være blood.

40. Bwa dreng nu burtu ſlijng,
brœtt Þo œngurs kan̄e ſpreng,
að wngum ſtrengdu wlflid hrijng,
Þan̄ ádꝛ hánga ſan̄ vid ſtreng.

41. Ibe kvad og enn ſær tied,
arfi blijdur mundu Þad,
aldrei Þadann orma bed,
um̃ œfitijd hann taka bad.

42. Sinn œſtkiærann' ſverda bor,
ſignðu tœrum bleſſunar,
med Samſon ſær ad koma á knor,
og kanna bœru heidarnar.

43. Kyllan hiarnar gusu giorn,
greitt um durnirs stofu horn,
eldutiarnar æder orn,
Þvi urner vængium blakte forn
44. Reina græna ræfils-lioon,
rann alvaned Þaungla-twn,
Þvi Þad væna sijdt ad-sioon,
segl ræ-Þaned liek vid hwn.
45. Alldri gan med geise brun,
grædis linun sann nie don,
fyrr enn svan uns fiadra hrun,
fieck af din vid Lisabon.
46. Lækkar módur kvæda klid,
klidur leidest mier i stad,
smækkar hródur fræda-frid,
fridar beidest, vel ser Þad.

IV. Rijma.

1. Eiken skialda eiga giöld,
enn þvi valda ad gledjest öld,
þau vernia kalda vel á kvöld,
ef væn á-halda hliöden töld.

2. Þau liá aptur þenkingar,
þar med skaptar hræringar,
lífga hid tapta túngu-far,
til med krapta rænnnnar.

3. Munar þiód umm yndes ón,
ef unun stód af kvæda són,
þá duna lióð og dilla tón,
med druna-hlióð sem belie lión.

4. Allra-handa þykkia þver,
þridia bland ef kyeded er,
enn þad ad vanda þyker þier,
þúngt til-standa fyrer mier.
5. Vitſkan netta og krapte-knár,
konſten retta og andenn hár,
allra ſtietta ilian klár,
eg vil þetta ſid og ár.
6. Þorna vann þar hnikars hver,
heim med ſann ſem komeñ er,
vid ſiñ Johannem Samſon fer,
i ſiklings rann og uner ſier.
7. Ÿngs ſvalan hanns var hrein,
hvorge ſkialan er þad nein,
unne halur ungum ſvein,
med æru,val i hvorre grein.

8. Pocka-eldenn þrefalldann,
þeim vidfeldenn tendra vann,
aptur selde þegne þann,
þioonkan geldur hlijdne kann.
9. A Italien illur her,
Olmur þviäd þaa strijder,
christnum mya kaudarner,
keisarenn nya upp heror skier.
10. Vilhiálm kende fregna ser,
um̃ fiolners kvende hvad til ber,
tigge sende traustann her,
toolf af hende þusunder.
11. Samson ser med siklings þiood,
sveinnenn ber hañs vopnen good,
sæmd hann gerer sverda-riood,
sua mun herenn vekia blood.

12. Alls Ohræddum hentar þar,
hardt ad æddu fylkingar,
um vollen blæddu blood-drefiar,
bwkar klæddu grunderhar.
13. J hiorva-regne heidner þaa,
hradt af megne foolked slaa,
christner fegner flya fraa,
fleirster flegner nidur i straa.
14. Portugisa fylking freod,
flioott upp rijs aa moote þiood,
hoot ei fysir hallda aa slood,
helldur kys ad missa blood.
15. Samson var i kijse knaar,
kappenn, snar seck banvæn saar,
Johann þar um kiærleiks-kraar,
kvijda bar hann yrde naar.

16. Skiolld og sverd sijns herra hañ,
hulenn gerdum taka vann,
byriar ferd i bardagann,
bryniu skerda marga kann.

17. Ecke þagde tyrfings-tenn,
tiorgu-flagded geispar senn,
hioo og lagde hesta og menn,
hnie ad bragde lijdurenn.

18. Johannes so skatna skar,
i skilfings sess hann margañ bar,
stoorum essum steypte snar,
stormur blies þar randgrijdar.

19. Valenn hlood med vaskleik hann,
vijda blood i elvum rann,
eingenn stood nie hrekur hann,
halyrenn Od so bardagann.

20. Heidenn stockur hereñ fraa,
heila klockur margur laa,
gieck upp mockür gusu þar,
geira-rockur voru blaa.
21. Heidenn lijtür hofdinge,
ad hiorenn bijtur ynglinge,
æded þytur odlinge,
upp sier skytur dramblæte,
22. Nifluhg er wr Ninive,
neyd hann skier af mannfalle,
hradar sier þvi heipt ad sie,
hrottann ber ad Johanne.
23. Undann vende hinn ei hoot,
heldur reñde konge aa moot,
aa skioldenn sende skarbeitt spioot,
svedigann fender i hiarta aa þrioot

24. Daudur nidur datt med þad,
dadest lided frægum ad,
eyder fridar i þeim̃ stad,
engvum grida heidnum bad.

25. Var þeim syndur sigurenn,
sæmdum kryndur foringenn,
til heliar piynde heidna menn,
og hanns ny=brynde vigurenn.

26. Hlijfa granded þriootar þaa,
þraa=skialfande undann gaa,
eins og fiandenn elte þaa,
aller lande stuckn fraa.

27. Heim so reiste herlidid,
med hrañar neysta og goodañ frid
josre leystu af jarna=klid,
og Johans hreyste brugdu vid.

28. Aldrei fædest annar eins,
ellegar klædest lijkenn sveins,
ecke hrædest høggen neins,
hiers a svæde fleiger-teins.

29. Hefde ecke halurenn sa,
hildar-secke rist i straa,
mundu hlecker heliar þaa,
hallda oss beckium daudanns a.

30. Soddann hroodur seggia her,
sikling þiooda gledia ser,
sæmd vill biooda so sem ber,
og sveinenn gooda took ad sier.

31. Allra stietta astar-band,
wngann mettar kongleg hand,
ad honum riette orma-sand,
einnenn sette i riddara stand.

32. Raads alvaldur rausn sem hvetur,
rauna-hialdur mykt ei gietur,
frækenn baldur fleina metur,
er fiórtán aldurs gieck med vetur.

33. Hver einn mann sem sveineñ sá,
sannlega vann ad undrast Þá,
heitt Þeim brann i hyggiu-krá,
hug-elskañ sem til hanns lá.

34. Aldrei sá so aunnann mann,
eda saar blá-saatækann,
Þad ef maa ad hressa hann,
hugga daavel lijka kann.

35. Einhvorn grææta ef hann sier,
aptur kæætann giöra fer,
Þennann mææta hafi hier,
heims osmææta giedsmuner.

36. Afreks strijda afled var,
ongvu sijdur enn dygdernar,
enn hanns frijda cæsynd var,
eins og blijda kvøld-soolar.
37. Eitt sinn var hann hilmer hiaa,
heima þar það so vid laa,
ad veita svar, sem vel foor cæ,
vid honum hare lijtur þaa.
38. Horfde skiooma hirder hær,
a hals liooma̅nde augabrær,
mangursgrooma alldrad saar,
af ødling frooma pressar taar.
39. Grant ad hyggia garpurenn ser,
geck fyrer tiggia og þannenn tier,
þwngt cæliggia þyker mier,
ef þier hiaa byggia harmarner.

40. Goode herra greined mier,
gløggt hvør sperra sorgar er,
so giøre þverra grœtur þver.
Gud minn herra taar af þier.
41. Doottur blood i Satans sess,
selda eg moodur gield eg þess,
er eg þvi hliódur eñ alldrei hress.
O! minn goodur Johannes.
42. Elsku framur rœda ried,
riddarenn tamur sæmd er lied,
beste gramur gledied gied.
Gud er samur hiœlpar med.
43. Ef ad viisid, eg skal þœ,
er œ lijsi, henne nœ,
so alltijd bliisi ydur hiœ,
eñ angurs kijsid stockve frœ.

44. Harme þrwngenn hilmer tier,
heyr minn wnge ſtæla=grier,
helia ſlwngenn hana ber,
hugar drwngenn ſeger mier.
45. Hvorge ſtodar heims um̃ ſtad,
hugürenn bodar mier opt hvad,
liliu voda leita ad,
liooſt er ad ſkoda mælid þad.
46. Riddarenn hialar aptur enn,
ywngs ſvalan mier þad ſenn,
bodar æn dvalar, herdreymenn,
brwduren talar ſw vid menn
47. Doglings nidur datt ſo tal,
dvijnar klidur þar i ſal,
enn laufavidur leingde hial,
leyfis ydur bidia ſkal.

48. Sikling blijdur sagde jar,
sveinninn frijdur hlyder ar,
skommu sijdar skotnum frar,
skelfir rijdur hrijnga sar.
49. Slágur dettur gagur góms,
greidest liettur heidur róms,
bragur sliettur hagur hlióms,
i hreidur settur veidur óms.

V. Rijma.

1. Sandhúss grunda svanr járs,
svara=fiddrum miedur,
enn vill skunda hlie á hárs,
hvatur stunda veide frárs.

2. Eyda mæde einatt hier,
ita kátu menge,
starblinds flæda straumarner,
ef Stiklu ræda kveden er.
3. Eddu-greina ordum hier,
ekke kem eg nidur,
enda neinar ad þu sier,
eg þær meina horfnar mier.
4. Ordugann retta á eg krók,
og illann greida flóka,
efne þetta ad mier tók,
er samsett á þydskre book.
5. Hyggiu láda hugur prófs,
hátt sier ættla náde,
epter rádum epla þiófs,
ekke nád til medal-hófs.

6. Brádne, deydest, flye frá,
fúne, riene, dvíne,
hiadne, meidest, dette i dá,
dodne og eydest rauna þrá.
7. Danse, hlióme, dille hier,
dryest, þróest, gróe,
glanse, lióme, lyse mier,
liódablóme og kraptarner.
8. Falenn kera bölverks biór,
beid um̃ hrijd og ꝏde,
Þar reisa gierer randa Þoor,
rauna sveru leita foor.
9. Længar vijda ꝏsir rann,
reidar knwdur gladur,
kastala frijda kanna vann,
koten lijda og borger hann.

10. Riooſner fieck af hvøriuni hal,
hann ſem finna kunne,
um þad þecka vijſa val,
var med ecka hanns umtal.
11. Lokſins hitte foolk i Frans,
ſuna ramar hlinur,
leit ei ſtytter lyſtamanns,
lijda midt um bygda-krans.
12. Einn þar heiter Aqvisgran,
ydil-gooduꝛ ſtadur,
þanngad þeyter giarda gan,
gegnum ſveiter Bactrian.
13. Meyan bleif þar menta fijn,
meidum klæda riede,
kurteis greifi Carolin,
kunne dreifa glædum ijn.

14. Baud þorngrundu var þess von,
vænann trwnad hioona,
um̃ þær munder ødlings son,
a allar lunder fra Polon.
15. Carolina neita nam,
nioote hneita vitur,
ei vill fijnañ ástar=ham,
audgrund syna þessum gram.
16. Hafde boded hennar þiood,
hólmgángs skilmings sákna,
enn þad stodar ecke fliood,
eingen rod vid honum stood.
17. Einhvorn traustañ fliood vill fa,
fleina vænann reyner,
sem felle hraustann foldu a,
fortakslaust ef vinnast ma.

18. Neinn ei halur þetta þar,
þorer meir ad giora,
af þvi falur eingenn var,
yggiar valur brwde skar.
19. Johannes nær frægur fliott,
finnur menn i ranne,
þetta fær ad fregna skiott,
um̃ fagra mær af lijda drott.
20. Ferda-lwenn fijsast vann,
frija eyu gloda,
seged frw hann svara kann,
sæ er hier nu sem reyner hann.
21. Þiooden fæerer þesse svor,
þræda blijdre troodu,
hialar mæren hyggiu vor,
hvor sæ være stæalabor.

22. Riddare wngur einn er þad,
 ædis frijdur madur,
reidar lwng hier rende ad,
ræda twngur so talad.
23. Hvarmaliooſin hefur ſaa,
 hrein ſem ſunañ rijnar,
þagnar drooſin þijduſt þaa,
þaanka-rooſin litum braa.
24. Þaa ſlagded dockva forna ſiell,
 ſyrer derlings arfa,
joorar hrockva ſteins um̃ fell,
fraair ſtockva i randa ſmell.
25. Johann aungva hafde hnaar,
 hæners glens aa twne,
hlijf nie ſtaung, i hrotta faar,
hildar ſaungvg æſir klaar.

26. Pólskur herra bleypte þó,
hear ad stæring svarra,
hinn nam sperra kaska kloo,
klooted verra af sier sloo.
27. Annare mundu madurenn þea,
meider skijda neade,
eins og hunde fleigde frea,
fialars sprunded græna ea.
28. Frægdum taptur fliott upp þo,
sykur vakur hrookur,
fleina raptur dor wtdroo,
driskugt aptur til hanns sloo.
29. Hin ried gløggva hetian slijng,
hiorenn berann giøra,
reider snøggur randbæsing,
rister høgged twijbyrding.

30. Lendte saared lære hiaa,
    linadest geniu hlinur,
so ad saare fære fraa,
fool sig daarenn valld hanns aa,
31. Lausner gefur lijf og frid,
    lwradur kiore ad fara,
enn hann tefur ecke vid,
Otta hefur manntetrid.
32. Riddarenn frijde rende burt,
    randa=vinds af grundu,
strax fraa lijde krijudur kurt,
klaar med prijde so er spurt.
33. Iggur knijsa epter þad,
    stull hvetur gota,
aalfur hlijsa enn spyr ad,
ødling vijsa i hvørium stad.

34. Lundur avallt linna frij,
leitena hvatur þreyter,
nordur allt til Normandí,
niooſner gallt um̃ ſtade og by.
35. Vid ſo kannad hyggſt nu hann,
hætta þreyttur mætte,
forelldranna finnur rann,
fagnadar ſanna liooſed brann.
36. Erinda ſinna efnen ny,
einardt hioonum greiner,
beidde hlinna þau ad þvi,
ef þetta vinna kynne fry.
37. O! þu kiære, Ibe tier,
og minn fagre mogur,
eckert fære a þvi er,
ad þad ſærer þu af mier.

38. Ad þier teked efnen vond,
yfrid groof þu hefur,
vijgs sem sekur vijst med grond,
vijda rekest einn um lond.
39. En einhvorn tijma hrijnga-hrund
hefur hier fared nærre,
med sorgar lijma a sömu stund,
seger mier ymu-vedra-grund.
40. Fara nu eg þvi med þier,
þar um spyria giorum,
um þad bæe alla hier,
er næst læge skoogarner.
41. Jad hin snotra kenipain kvad,
klædast sodlá glader,
reisa gotar greitt af stad,
geisa kota-bæum ad.

42. Spurner Þuldu um̃ fagurt ſkiood,
fallega alla vega,
øll Þær dulde Þeſſa Þiood,
Þagner guldu ſvara=jood.
43. Kote einu komu ad,
klæda um̃ ſijder riodðar,
eckia hrein Þeim ſtyrde ſtad,
ſtygla=reinu ſpyria um̃ Þad.
44. Fyrer ærum fim̃tæn nær,
frijd um̃ hrijd hier æde,
andlits klær og afbragds ſkiær,
med ecka ſærum hreinleg mær.
45. Aptur um̃ hauſtijd hvarf i burt,
hiedann brwduren tiæda,
ecke hrauſt, enn eg hef ſpurt,
ad i klauſtur foor nockurt.

46. Hef eg ei meira henne fraa,
heyrt um laangann tijma,
og ecke fleira hun Þagnar Þaa,
Þundar geira hlyddu aa.

47. Hierna maattu heyra Þad,
hvad um frijda lijdur,
lysi-gaatt sem leita ad,
liwfur aattu Ibe kvad.

48. Eg mun aptur hverfa hier,
heim so kome i tijma,
Þar affram raptur fleina fer,
fylge kraptur hæda Þier.

49. Sijdann skiooma kvistur klaar,
klaustrid systist gista,
meyu Oma fetar fraar,
ferdar sooma valur knaar.

50. Klausturs finnur kienne-lijd,
kys ad þioona honum,
nu ef kynne nockra tijd,
nema og minnast lærdóms smid.

51. Vel þeim leitst aa vænann hal,
veittu braatt þvi þetta,
kiærleiks reiste tamur tal,
vid tiarna gneista losna val.

52. Hyggia kunne hrijnga þar,
hlijdum ad saa madur,
ein var nunna af sem bar,
ødrum sunnum margloodar.

53. Leitar særis lystamann,
likiusool vid tala,
annad lærir ecke hann,
øpt þo hrære maalþvarann.

54. Æfiñtyrum morguñ med,
manna og svinnra kvenna,
af borgum dyrum tijdt sær tied,
og troodunum hyrum segia ried.
55. Uñ haudred segist hafa vijdt,
hvervetna þar farid,
giedid hneigist fliooda frijdt,
frietta teigist mœlid blijdt.
56. Svare tærer svafners sands,
siosn vid stefner losnar,
ætter være hvar hellst hanns,
hialdur stærer gesur ans.
57. Þiood allskonar hyggiu blij,
hreina Jón mig greiner,
beint mig vona og byrte þvi,
boonda son af Normandi.

58. Metnad fylltur fieck eg far,
frijdar þiooder skoda,
Hrundin mildt gaf honum svar,
hefur þu siglt til Lisbonar?
59. Kempan slijng med svara þiel,
satt þad jaade, hun tiaade:
lifir ødling Wilhiálm vel,
vanur ad pyngia groottu miel.
60. Wijst lifande vel hann vár,
volldum helldur snilldar,
i hvada stande einn er þar,
Alexander prijdennar?
61. Alfur braadur aptur tier,
yguls lagar daga,
hyrder daada hilmers er,
hærsta raad og Canzeler.

62. Þegár hann sagde þetta hier,
Þræda blijdre troodu,
rodna ad bragde ristil sier,
rædan þagde burt hun ser.

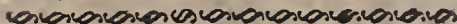
63. Oðru sinne aptur vann,
enn Þaa-nunnu ad finna,
hafi þier kynne haft kvad hann,
hilmirs svinna i Lisbons rann.

64. Eg hefi spurt af yta sveit,
ædur froodre þadann,
um hanns kurt og herlegheit,
hlies-ellds-jurten mælte teit.

65. Enn mig grunar opt um þad,
annad finnast kunne,
ægers bruna yggur kvad,
af ydur mune sanntalad.

66. Ef Johanna ein þu ert,
ødlings Wilhiálms dotter,
guds himnanna good so vert,
gior hid sanna opennbert.
67. Vardar nockru þig um̃ þad,
þo eg sie edur eige,
hugar-þocka hreifir kvad,
hrijnga-docku leita eg ad.
68. Hugsoott beyger hilmer mieg,
hætt af doottur flootta,
hardtnær dregenn hels a veg,
hun þaa seger: **þad veit jeg.**
69. Muntu sendur madur ad naa,
mærennar dijru fiore,
orsabender ansar þaa,
enn hier lender kvæda skraa.

70. Liettur svala lióma príms,
lækkar bekkur drykkiar,
dettur sala góma gríms,
glettu sala óma stíms.

VI. Rijma.

1. Pióð má kiæta kvæða ræða,
klíð ef hlída líder á,
blóð ágiæta blæder æða,
bláſið qváſis ráſum frá.
2. Rómur kvikar rada adrer,
rendar ſendu hendingar,
lómur hnikars hradar fiadrer,
hræra fær minn nær ſem þar.

3. Fære viner fyrstar vister,
fun-heit unun dunar ad,
lære hiner lysta þyrster,
lag hid fagra bragar þad.
4. Smider giæda góder bióda,
gamansamer frama med,
klidenn fræda fróder bióda,
fyrugt dyra hyrest gied,
5. Bid eg haga brædur kvæda,
binda í ynde mynder brags
stidia, laga, græda, glæda,
glansanmansøngs stansar lags
6. Sundur detta svaka sekur,
svara varar marenn vann,
under þetta-taka tekur,
taled halur ala kann.

7. Vid þann hædsta grooda gooda,
gere eg sveria þier mijn frw,
fridenn glæstann flooded riooda,
fær med æru skiær i trw.
8. Mitt skal lijfed mætt i hættu,
meted setia betur enn það,
fyrer vijfed grætt þvi giættu,
groomlynd blooma sooma að.
9. Gramur fagnar frijdra lijda,
flootta doottur Ott ef sier,
amur þagnar þydan blijda,
þar dæmd sæmdar alræmd er.
10. Ord þijn madur artug skarta,
allvel kall'eg falle mier,
þu ber hradur hiartans parta,
hijra dijrust syrin tier.

11. Leingur ad dylia deyr Þitt eyra,
 dæda sꜳdur sꜳdu Þad,
 sengenn vilia freir mꜳtt h-yra,
 frw er eg sw Þu leitar ad.
12. Ef minn sødur i eyde af reide,
 itrast nijtann lijta sæ,
 munda eg glød og greidañ breide,
 gladann sadmenn ad og hlæ.
13. Yndes-arma, andar-handa,
 eyder breider neydar grands,
 fyrst eik harma vandrꜳds vanda,
 vinnur ad finna linna-sands.
14. Burtu mꜳttu brꜳd til rꜳda,
 bwast frwen nu med mier,
 sødur lꜳttu lꜳdsens rꜳda,
 lindann yndes binda ad Þier.

15. Elle saddur saarann taara,
sætan ætijd grætur þig,
af þier gladdur grær til haara,
giætenn lætur kiæta sig.
16. Fagnadar-dagur frijdur sijdann,
fengenn lenge genges staar,
yndes-hagur og ydil-blijdan,
ugglaus bruggast huggun klaar.
17. Margrædt hvad sem hafa i skrafi,
hier um̃ berar so ser þo,
til af stad i tafa vafi,
teina reinen hrein sig bioo.
18. Þvi næst ræsa reidar greider,
rackar stracker sprackan bifs,
dæster blæsa breidar leider,
brætt i ætt ad gættum Ibs.

19. Glediast riedu hioonen hreinu,
hæru Kiærann nær haun siaa,
prijde medur prioona-reinu;
plaga fagrann hug ad tiaa.
20. Farein dægur falar dvaler,
fyrirs-myra-styrer smds;
hyggiu Þægur hialrooms-sale,
hledur glede medur rads.
21. Tilbar frietta hioonen hreina,
handlaug vanda raudagrier,
svanne a þetta sioonar steina,
setur meten betre hier.
22. Hals sier hrijng a hende kvende,
hyggur fryggian trygg ad þvi,
gætslu-slijng i grend ad vende,
gior spyr hyriar byr a ny.

23. Menid goda glada hvadann,
gefist sesi hefur þier,
bauga-trooda bad nu hradann,
beyger treyu segia sier.
24. Ansar rioodur afbragds skrafa,
ingva slijngur stijngs og tier,
fader goodur gaf man vasa,
glossans fossa hnossid mier.
25. Nu er spurn i nauste raustu,
nenner enn ad kenna droos,
bónde hvurneñ hraustur hlautstu,
hluñ-viggs bruña suñu-lioos.
26. Ibe heinger hofuded nidur,
hradur kvad til stadar þar,
Silkistreing var vasid vidur,
varnar farna barne m.

27. Sprundid fregnar spurn þo hiarni
sparar svar hvar var þad jood,
þegneñ giegner, þarna er barned,
þu sem nu sier frw mijn good.
28. Nipurt letrad niste wr kistu,
niootiur spioota stiootur took,
reisa-tetra rista i lijstu,
og riju trijur hlijar skook.
29. Rodnar herken roosin droosa,
rædu æden blæder hœ,
lids eru merkeñ lioos ad kioosa,
lysta þyrstann kvist eg œ.
30. Lilinr þande lyndes gloosa,
los-vandande banda gnœ,
wtbreidande yndis loosa,
uppstandande ad vanda þœ.

31. Fadm wtgleider friáls af false,
frijdan síjdan blijdúst droos,
hendur breider hals ad hálse,
hlióms med sóma blóma-rós.
32. Christo betsta lesist lysta,
lofgiord skordud ordum med,
eg ny-hresst af flestu hid fyrsta,
funden kund um stund sæ sied.
33. Blessist fagur skijrt og skarte,
skrydest smijde prijdennar,
þesse dagur birtu biarte,
so bunan dune ununar.
34. Æ minn æsku edla nidie,
æran skiæra nære þig,
mestrar giædsku medal stidie,
og marghæf giæfa æsinlig.

35. Hiarta-góodur kvédinum kvadde,
kyste lysta rist a ny,
hiartrar moodur geded gladde,
glædest ræda mædu frij.
36. Stunder lyndes blanda bindast,
band vandande elsku-grooms,
funder yndes anda mindast,
sem alstandande mandel blóms
37. Geds um svæde gladar slooder,
grida-fridur ridast ad,
glediast bæde madur og mooder,
mædan skiæda hrædest þad.
38. Blijdu hirenn hioona hreinann,
hyran til-byr vijra hlöck,
sijdann syrer sveinenn eina,
sætan lætur kiæta þöck.

39. Fagre roddu ſws ad reyſa,
ferder verda ad herda ſenn,
hioonenn kvoddu hwſs og leyſa,
hooſa og rooſu þoof-dijrenn,
40. Hryggda mæddum hlynar One,
herda gierdu ferda þys,
ſodla þræddu ſijn a froone,
ſijrug dijr til Trevirio.
41. Feck ſier þadann far a marar-
ſaake um̃ raaker kraaku hiwps,
blaaſtur hradur bar þaa hara,
og bilur allt til rog-hyl-diwps.
42. Liens um̃ ſkanſeñ ſkundar ſunda,
ſkynde vinda hinden loons,
hvins þeim danſe hrunde undañ,
hundur bundeñ lunda froons.

43. Eins og vóna ylgia ſoolgen,
ytum nytum ſlijter runns,
til Lisbonar bylgia boolgen,
bar ſem ſnaraſt marenn unns.
44. Þetta þáttur þreyttur mætte,
það veit ſveiten leit þá dvín,
ſettur háttur hreyttur hætte,
heite hañ ſtreytu þreyta mín.

VII. Rijma.

1. Dvína tekur dverga-lid,
duggu áns ad ſleyta,
óbreytt ſkal þvi aptan vid,
endakleppur heita.

2.

2. Von er ad stirdne túngu tregt
   taled kvæda=baldre,
   til nokkurs varla nytelegt,
   nú á sextugs aldre.
3. Undra þetta mætte menn,
   mærdar ef lögur sætur,
   hreinn uppspritte herians enn
   hier vid jökla rætur.
4. Þó nú þorne veg um vinds,
   vidrirs lögur brádur,
   sprottid hafa upp brunnar blinds
   Borgar i fyrde ádur.
5. Enn þá meniar epter hier,
   eru af kvæda=hlyrum,
   einna hellst sá hródurenn ber,
   haukur skallda á Mýrum.

6. Fleire skillings finna má,
fræga bragar smide,
sem allvel gillings út á lá,
yta dverga lide.
7. Gríms þó sölu vits á veg,
veite þeir umm stunder,
þeirra tölu alldrei eg,
innskrifadur munde.
8. Liet eg stirdann liooda hreim,
latur fyrre bijda,
sem riddarenn kom horskur heim,
hrijngs med gefne frijda.
9. J Kaupstadnum heima hann,
hylst og spyr af læde,
dægur nockur drimgum vann,
dvelia af settu rӕde.

10. Kauper blooma klæde nu,
kyrtla-lijn er bære,
sem mattu ad sooma audar-brw,
ødlings jood þvi være.
11. Einhvørn Dag sem ødling lands,
ør i hrotta skøllum,
dyrlegann med dreingia krans,
drack i sinne høllu.
12. Heim ad ranne hielt mannval,
hugurenn so sem beidde,
Johannes i siklings sal,
sijna moodur leidde.
13. Algrooiñ med mistar-ham,
ødlings þar fyrer bordum,
kvediu bydur goodum gram,
giører so mæla ordum:

14. Þier ef hare þeckid ei,
þessa hrijnga grundu,
ordugare Oms a mey,
epterleiter mundu.
15. Hilmir giegnde og hann spyr ad,
hugarins gladna tootter,
er Johanna ein mijn þad,
astkiærasta dootter.
16. J þvi roosin rijnar eims,
ræsir kraup til foota,
budlung skipar borvum seims,
bordunum strax ad roota.
17. Ur hasæte horskur stie,
hilmer sarfagnande,
a fætur aptur fliood reiste,
fadminn utbreidande.

18. Ef Johanna ertu þad,
   æstar med fognude,
bliid þær vertu brætt i stad,
   blessud komdu af Gude.
19. Hilmer lætur hauka-fioll,
   hrijnga-lindi stydia
enn lioma munder lauka-þoll,
   lagde um̃ gilva midiann.
20. Ræsir kyste refla-lijn,
   rienudu hrygdar gnootter,
o minn fader! eg er þijn,
   apturkomenn dootter.
21. Lofa skal eg lausnarann,
   lijfs medann ædar stoda,
fyrst mier um̃te aptur hann,
   auglit þitt ad skoda.

22. Allar stunder œngurs mier,
odling seger dvijna,
fyrst wr hættre heliu hier,
heimt'eg dootur nijna.
23. Aller stoodu upp i senn,
yngs i leynum tanna,
forundrande silkers menn.
fagna nœdu svanna.
24. Foolknæringur frwna took,
fagra hœtt i sæte,
yndesrædu œstar jook,
med allrahanda mæte.
25. Riddarenn fagre frwnne hiœ,
frægur settest nidur,
sijnunr ferdum segia frœ,
sikling Þegnenn bidur.

26. Hriſter ꝏlma mꝏla=met,
mundalgs reiſte fretta,
dofra=ſꝏlma lundur liet,
loſdung heyra þetta.
27. Þegar malad mꝏlakvorn,
maltid ſagda hafde,
hilmer ægirs elda norn,
aptur ſkialſins krafde.
28. Seg oſs reiſu rauna rꝏds,
riſtill ſvara milde,
loſnen ſeger linna=lꝏds,
löſdung rꝏda ſkylde.
29. Allt hid ſanna ſagde frw,
ſikling eins og krafde,
ſo og lijka ſooma nu,
ſonenn funded hafde.

30. Kongurenn ecke kunne þar,
kiærleiks tærum halda,
fliott uppstendur silkir sǽ,
og fadmade reynir skialda.
31. Frijdleiks mynd og frægdar von,
furdar mig nu eige,
fyrst dyrrar minnar doottur son,
darra ertu sveiger.
32. Forvitne er, oss silker kvad,
fodur-slegted þeckia,
giorla mæ eg giora þad,
gulls tier fogur brecka.
33. Fæe sǽ grid og silkirs nad,
freirenn trygdavande,
hilmers er þad hærsta rad,
herrann Alexander.

34. Ræsir veldur raddar klid,
reyner kallar spanga,
Alexander! villtu vid,
verkenu þessu ganga?
35. Hlijduglega hiálma grer,
halurenn Alexander,
ad footum fleygde fioola sier,
søkina medkiennande.
36. Stiller seger stattu upp nu,
studdur froomleiks dáadum,
Johannes skalt eiga þu,
under doome og nádum.
37. Ræsir tier vid riddarann,
ræd fram doomen bera,
settur aptur svara kann,
siist má eg þad giera.

38. Ydar næd eg uñ þad bid,
ei læt mÿſkun þverra,
fødur mijnum giefed grid,
Guds fyrer ſaker herra,
39. Alÿcktan er einnenn mijn,
med ÿdar leÿfi og rædum,
faſtne hann rioda falda-lijn,
falle þeim vel þad. bædum.
40. So mæ vera ſikling tier,
ſoddann doms atkvæde,
ælÿktad er og af mier,
ef þau vilia bæde.
41. Jlur glæder æſtar-ham,
æ allra betſtu vega,
þetta bæde þau nu gram,
þacka audmiwklega.

42. Til er bwiſt brwdkaups þar,
boded hoͤfdingionum,
af þvi ſterka varma var,
vijne þeſur og gronum.

43. Alexander Ott i ſtad,
orms- og ſanda-ſkorda,
ſamannvijgduſt ſo foor þad,
enn ſikling took til orda.

44. Alexandro herra hier,
hertoga gef eg rijke,
enn fyrer þad ad ſætæker,
forgiefins ei ſnijke.

45. Tunna gullſins tæmaſt ſkal,
til voladra þiooda,
þeſs mœ nioota þad mantal,
þorns er komenn trooda.

46. Heidurs leid so hoosid af,
hornenn tæmdust vijnum,
Dogling tærde dofrakraf,
dreingiunum øllum sijnum.
47. Untust sijdann æruhioon,
eins og von til stendur,
af ærulaans og frægd um froon,
fylltust baadar hendur.
48. Riddarenn dæda Dogling hiaa,
dyrsta var i geinge,
einn nam ræda wngur Þar,
øllu siklings meinge.
49. Yfred Þægur allra Þar,
æstum safnar hradur,
forsiall, sterkur, vitur var,
vijsirs son kalladur.

50.

50. Fooſturfedur ſeyn Þar ſinn,
ſookte og moodur hijra,
og Þeim tærde adgiætenn,
eldenn lagar dyra.
51. Aldrei Þurftu Þau wr Þvi,
Þwngre ſautækt kvijda,
eins kaſtala inntekt frij,
ætte Þeim til hlyda.
52. AraÞwngenn goodann gram,
giorde frekt ad beigia,
einhvorn tijma nyttir nam,
niſlwng Þetta ſeigia.
53. Ellenn mooda epter ſig,
einatt daudann ſeider,
eins hun fara mun med mig,
mitt Þvi foolk eg beide.

54. Ad sier læte þocknast þad,
þa rædstofun mijna,
Johannem i josurs stad,
jæta og læta kryna.
55. Þessu jættu senn med sann,
segger linna boola,
aungvañ kvæduſt heldur eñ hañ,
hafa vilia sioola.
56. J hofdingianna vidurvist,
vijser æru mette,
uppa fagrann klæda-kvist,
koronuna sette.
57. Synaſt mun þad sanntalad,
sæmd mea alldrei skierda,
þa sem tekur audnan ad,
og hun sier þess verda.

58. Elle moodum viiſer viiſt,
Wilhiálm ſostt adþreyngde,
hauns og gooda heled gniiſt,
hiartad um̃ ſiider ſpreingde.

59. Einvalldande yfir lad,
epter var hinn friide.
enn Alexander ædſta rad,
odlings þar med priide.

60. Enn hyggſt vidrirs valur ad,
viidar ſluged briina,
Aqvisgran ſem ſtoorum ſtad,
ſtiirde Carolina.

61. Þiaſſa roosina þootteſt ſmad
þoll-af lunde ſkiallda,
ad hann epter einviig had,
ei ſann lynde ſpiallda.

62. Fremd þo sæ frækleikans,
framda i skilmingunne,
nafned loflegt lystamanns,
lioost ei þeckia kunne.
63. Fyrtum eyder flioodaval,
fram̃ þegar lijda stunder,
spurnum hielt um̃ hoskann hal,
hvør sæ vera munde.
64. Fieck um̃ sijder folden gulls,
frettad allt hid sanna,
enn þad nægde ei til fulls,
elskan brende svanna.
65. Alvarleg af astarbyr,
afram̃ knwinn droosa,
unde heima ecke kyr,
ægirs, lioomg roosa.

66. Med foruneite fogru Þar,
fie og gripe dyra,
er leider snyr til Lisbonar,
lilian frænings myra.
67. Þegar gramur fregna fær,
flioods nũ komu þangad,
i mesta heidre milding skiær,
medtook lynde-spanga.
68. Ungann þaa hun odling leit,
og hanns lioosa hvarma,
alvarlega aistenn heit,
inntook hiartad varma.
69. Hvort gefid hefur gullhlads strønd,
gøfugum orva-hnecke,
leppa edur leggiabønd,
liôslega man eg ecke.

70. Tooku med sier tal um stund,
tigge og lilian blooma,
virtest honum veigahrund,
vitur og hladeñ sooma.

71. Upp vid hana boonord bein,
bar med sooma hætte,
afstøk hafd' hun ecke nein,
ad Þad takast mætte.

72. Leinger ecke letred Þad,
liliu seste hann banda,
med skarte og sooma skiott i stad,
og skiemtan allra handa.

73. Skorta lijde skal Þar sijst,
skaalar Þæga dropa,
Þar mun hafa verid vijst,
ynnt ad fá, sier sopa.

74. Hauka-klettum hilmirs wr,
hrunde grioßtid linna,
giefnar kara groodrár skwr,
giorde margur finna.

75. Yndes sooma æru med,
untust landstioornendur,
allt til dauda ræda ried,
rijke milding kiendur.

76. Af ollum tærdest elskunnar,
yndes hioonum feingur,
þess vinsælle vijsir var,
vijst sem lifde leingur.

77. So gef eg nu søguna kvitt,
sveittur og kvæda módur,
æfinntyred er nu þitt,

ordeð lesare góður.

78. Ølldeu beiðist mæt og merk,
mín ef lióðen sæe,
þetta einnrar viku-verk,
vorkienne og læge.

79. Þángað hef eg efneð allt,
að þvi máttu hlera,
þá mier úte þótte kalðt
og þolde ei neitt að giera

80. Byð eg ecke bøgur mín,
bragar-sniðunum sínum,
helld-

helldur send'eg vignirs vin.
vinkonunum minum.

81. Hañ sem fieck hier vidrirs veitt,
vined mælsku ringa,
sá ber nafned gamla greitt,
Godans Þórnesinga.

82. Mædgn hvër sem marger siá,
mótgángs hakenn kaunum,
eins þar verdur ender á,
og **Johënnu Raunum.**

83. Greide smidr himna há,
hryggdar niðeñ maña,
leide ydur sídann sá,
so til fridar-ranna.

Nokkrar Gaman-Visur, kvednar epter elledaudann Bakrann Hest,

af S. J. S.

I.

Sokke var burda blakkur,
brecku-hord jardar sneckia,

ſkackur. a ſkeide ecke,
ſkicke ſkaſneiddur byckiu,
hnickium ſo eyddur hreckia,
hnack under ſveigde macka,
frackur Þo ſære ad rockva,
flock undann bar mig nockud

II.

Bar Sokke hinn belna-ſtóre,
berlega lyſt ſierhveria,
hár, lit, lengd, hæd, ſem kiore,
horadur ſijſt a voren,

myr-

myrar, holt, mæske, þura,
mæran foot of nam hræra,
forbreckt land, urder, aura,
ær klauf sem fleyed bæru.

III.

Hvar mun eins vakur vera,
vor æ medal og Þorenn,
joor? eg mier siælfur svara,
og sver, nu veit eingann vera;
foor hradt moot krapte kæra,
sem knör siglande yr vorum,

or

or Þurfte alldrei keire,
mr vakur: doo so Klárenn.

IV.

Fiörs hafde fenged áren,
fiórumsinnum siö jooren,
Þar til nyu bein beru,
bar, sijdann froons ad Þara,
varat so neitt til veriu,
ad veria fiörs raans maherian,
til heria red foburs fara,
fiöred mikla atgiörfis.

V.

V.

Nár vard so nyddur fiörvi,
narwngur blæings hara,
ari nam erfi byria,
ari kaus Þaa saungvara,
ari grøf ad red færa,
ari took kaup wtfarar,
ari liet graf-skrift giöra,
gerseme mun hün vera.

VI.

Sona fellur hid funa,
fijng gozed gr-rijnar,

ſona þad mega muna,
manna vider u-rœnar,
ſona vill hreyſten hrynia,
hrynur eins ſterkur og linur,
ſona ſer leiptur og lioona,
linud feria, vid ſtynur.

